

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۹/۲۴

عبدالغفور لېوال

د بېباوری ملي کرکېچ (بحران)

مور هرڅومره، چې له بېباوری او د اعتماد له نشت څخه سرټکوو، هریو مو همدومره د همدغه بحران په رامنځته کولو کې ونډه لرو او مسئول یو.

تاسو به وایاست: څنگه؟

خو د دې (څنگه؟) تر ځوابولو وړاندې، د افغانستان د ستونزې یوازینی حللاره د ملت ویش، روښانه او شعوري راپاڅېدل دي، دا تر هغو نه کیږي، چې مور یو پر بل بېباوره یو، چې داسې هر یو بېباوري خپروو، نو تر پایه به ریښتیني مشران ونه مومو.

په افغانستان کې د سیاسي - ټولنیز او ان فرهنگي چارو په برخه کې هڅه کول، داسې دي، لکه له سپینو جامو سره چې د منډي (منډوي) په درې لوبښتو خټو کې روان یې، په زرگونو خلک دې ترڅنگ منډې وهي او سنا تمه وي، چې سپین جامې دې ونه لرل شي. هغوی چې سپینې دي او نه غواړي جامې یې ککړي شي، زړه نه ښه کوي، په دې خټو کې ورگډ شي، ځکه نو میدان هغوی ته ورپاته دی، چې نه شرم لري او نه سپینې جامې یا د ځان پاک ساتلو وسوسه و اندېښنه.

څه مانا؟

هغوی چې بد خلک دي، پرېکړه یې همدا ده، چې بد اوسي، ورته بد ویل هغوی اصلاح کولای نه شي. حللاره دا ده، چې د ښو خلکو په هڅولو او صحنې ته راوستلو، بد خلک ځنډې ته وشرل شي.

د افغانستان په نږدې نیمه پېړۍ کرکېچ کې، هغوی چې ارادي خیانت کړی او ډېر بدخلک دي، تر سلو زیات نه دي، ورځه دا یې زر کسان. ښایي زر دوه زره نور داسې وي، چې له دوی سره یې د گټو په خاطر ملگرتیا کړې وي، دا یې لس زره ونیسې، د ټولو ځاینینو شمېر تر لسو زرو نه اوږي، خو مور لگیا یې هرڅوک چې په مخه راځي، ښکځو یې او سپکوو یې. مور ته څلویښت میلیونه افغانان ټول بد ایسي.

دا هېڅکله په دې مانا نه ده، چې پر ځاینینو او بدو خلکو به نیوکه نه کوو او د ملت محکمې ته به یې نه راکاږو، نه! دا به کوو، خو لږ ترلږه د همدې راکاږنې لپاره هم باید سره یوه خوله شو، یو لاس شو او پر یوه گډه لاره چاره خو سره سلا شو. همدا اوس خو د یوې برخې خلکو لپاره ځاینین د بلې برخې خلکو لپاره اتلان دي. یوه ازموینه:

پر فیسبوک یا تویتز یو فرضي نوم وړاندې کړئ، چې په هغه نامه شخصیت اصلاً نه وي موجود. د دغه فرضي افغان په اړه نظر پوښتنه وکړئ، وبه گورئ، چې د ښکځلو او سپکاویو سیلاو به پرې راشي، څوک به یې له پلار ونيکه غل بولي او څوک به یې عیاش و غلام و کافر و څه وڅه... لکه دوی ټول یې چې پېژني. ځکه خو وایم، چې په روانه بې باوري کې مور هر یو مسئول یو.

د (هر) افغان په خوله، د (هر) افغان سپکاوی، زموږ د دوښمنانو دسیسه ده، ټولو ته د ټولو په خوله ښکځلې د دې لپاره ټولیزې (تعمیم) شوې، چې مور په خپلو کې بې باوره شو او دوښمن گاونډي په دې خړو اوبو کې پرېمانه کبان ونیسي.

نوره مو خوښه، خو که غواړو له روان خونړۍ کرکېچ څخه ووځو باید یو پر بل باور وکړو، یو پر بل باور د ملتپالنې تاداوی، له دې تاداوه پرته نه ملت شته، نه هېواد او نه انساني ژوند و ژغور.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ